

Oct. 1958 **Juffrouw Dujardin**, de onvermoeibare propagandiste van Brugge, die steeds verjongt en ook dit jaar weer haar triduum voor zieken op touw zette dat zo flink lukte, schrijft ons :

« Ze zijn nog eens voorbij, de schone en troostvolle dagen die wij sleten in het genadeoord van Banneux. Lang beleven wij er nog de herinnering aan want we zijn als echte vakantiekinderen wanneer wij allen elkaar weer eens ontmoeten : verpleegsters, brancardiërs, of zieken. Alles was opperbest : onderrichtingen, oefeningen, gezellig samenzijn, feestavond zelfs. De stralende zon was van de partij en regen, — een zondvloed — kwam slechts 's nachts als was het om de straten en pleinen van het stof te reinigen. En we hebben gebeden : met een gerust geweten mogen wij zeggen dat wij beantwoord hebben aan de wens van Onze Lieve Vrouw : bid veel ! Al onze werken te Banneux of elders gedaan uit liefde Gods zijn als een gebed en de werken van naastenliefde uitgeoefend tijdens het triduum door priesters en dokter, verpleegsters en brancardiërs, hebben op heerlijke wijze Maria geholpen het lijden te verlichten. Mocht die geest voortleven in Vlaanderen opdat velen begrijpen zouden wat Banneux is. Dit jaar reisden wij weerom per trein en van het begin af konden wij merken dat dit meer eenheid bracht in gebed en gezang. Een groter aantal gewone bedevaarders vergezelde ook de zieken en volgde alle godsdienstige oefeningen mee. Ook zij zijn ten volle voldaan en beloofden reeds de volgende jaren weer te keren. Weleerwaarde heer Van Winkel had het onmogelijke gedaan om ons Brugs triduum te preken en wij zijn er hem dan ook zeer danbaar om, want wie nog onder zijn toehoorders twijfelachtig of ongelovig was, kwam onverwijld onder de indruk van zijn woord. Alle onderrichtingen werden met dezelfde aandacht gevolgd, hetzij aan de Kapel, hetzij op de Esplanade, hetzij in de kapel van de Hospitaliteit of aan de Baden.

's Zondags kregen wij, buiten de talrijke H. Missen aan de kleine kapel, een zeer plechtige Hoogmis. Om 10,30 uur celebreeerde de **Z. E. H. Desmet**, deken van Oostende de H. Mis op de Esplanade bijgestaan door **Z. E. Heer De Jonghe**, pastoor van Sysele en een Eerw. **Pater Missionaris** uit Heule. Ons **Westvlaams Banneuxkoor**, geleid door een seminarist, kweert zich heerlijk van zijn taak. Zo ook bij het Lof en alle andere oefeningen. Alles liep zo vlot van stapel dat er Maandag al met heimwee gedacht werd, dat het de laatste dag was. Maar er kwam nog een gezellige avond vóór het afscheid. Zelfs de zieken deden eraan mee en *last but not least* onze dokter met zijn verloofde die ons vergastten op een mooi Santa Lucialied, onze heer dokter, die voor de tweede maal, niettegenstaande zijn aanstaand huwelijk en zijn op handen zijnde afreis naar Congo, zo dienstvaardig heel ons Ziekentriduum heeft meegemaakt en voor de zieken heeft zorg gedragen. Enkele eenvoudige maar uit de grond des harten gejongde geschenken werden hem en zijn aanstaande overgemaakt. Het boek « Geloof in Mij... » getekend door zijn schrijver werd hem in dank aangeboden door heel het personeel en de zieken van dit heerlijk geslaagd triduum. De terugkeer liep goed van stapel : regen onderweg maar bij het uitstappen te Brugge : heerlijke zon. Te 18 uur waren alle zieken terug thuis. »

